

Byrådet

3—4 Lindetræer, om hvilke saa mange Generationer har leget Tagfat, og saa Skolegaarden i den nye Skole med dens hvide Fliser! Jeg ved, at min Partifælle det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen har set dette og har arbejdet for, at disse Fliser ikke blev alt for skinnende hvide. I Viborg bestaar hele Førstesalen, høje, pragtfulde Rum, af Særklasser, hvor Børnene opholder sig faa Timer om Ugen. Her findes ogsaa — og jeg maa tilstaa, at dette Rum gjorde det smerteligste Indtryk paa mig — Rektors Værelse eller rettere Rektors Sal. Det var mig smerteligt at se den, for da jeg stod i den, saa jeg for mit Øje de smaa vestjydske Børn, som en Gang skal færdes i denne Skole, og som skal søge deres Rektor i denne Sal — jeg saa dem for mig staaende ved Døren og ham fjernt borte i denne store Sal, og jeg følte, hvorledes barnlig og fortrolig Tillid vil faa svære Kaar i dette store Hus.

Naar jeg har ment, at min Forgænger ved Arkitekt Kampmanns Død eller Aaret efter, da Summerne var svulmet op til 2½ Mill. Kr., skulde have brudt af eller dog forelagt Sagen for Finansudvalget, vil man maaske sige til mig: Ja, bagefter kan vi sagtens alle være kloge. Men hermed kan man ikke afvise mig. Jeg har nemlig selv oplevet akkurat det samme som Minister Appel. Min Forgænger, Hr. Appel, fik en Skole med et ufuldstændigt Overslag overladt fra sin Forgænger — som hans Forgænger vil jeg dog ikke regne min Partifælle Borgmester P. J. Pedersen, men Hr. Keiser-Nielsen —, og denne Skole skulde han opføre. Ogsaa jeg fik en Skole med et lige saa ufuldstændigt Overslag overladt af min Forgænger, en Skole, som jeg skulde opføre, det var en Gymnasieskole i Gentofte. Om denne Skole havde min Forgænger sluttet en Overenskomst med Gentofte Kommune, og den var tiltraadt af Finansudvalget. Min Forgængers endelige Brev til Kommunalbestyrelsen var af 24. Januar 1924, altsaa faa Maaneder før jeg traadte til. Min Forgænger havde forpligtet Staten til at opføre en Gymnasieskole i Gentofte for 250 000 Kr. Disse Penge skulde Gentofte Kommune betale og desuden give Grund og Træbarakker til Gymnastiksale. Til Gengæld skulde Kommunen have en Gymnasieskole, som Staten ejede i Hellerup.

Man bemærke nu: I Viborg og Randers Gymnasieskoler til over 2 Mill. Kr., i Lyngby en Gymnasiskole til mellem 700 000 og 800 000 Kr. og i Gentofte en Gymnasieskole til 250 000 Kr. — dog følger jeg til, at Gymnasiet i Gentofte kun skulde være til een Linie; men alligevel: hvilket Forhold! Hvorledes skulde jeg kunne bygge en Gymnasieskole med 12 Klasseværelser og alt dertil henhørende for en kvart Million Kroner, hvor længe vilde Staten kunne benytte Træbarakker til Gymnastiksale, og hvem skulde bekoste Inventar til den nye Skole? Noget kunde man vel tage med fra Hellerup, men Resten?

Jeg gjorde Gentofte Kommune opmærksom paa, at det var en umulig Overenskomst, men Kommunen gentog blot: Vi har en Overenskomst. Jeg lod Planen underkaste en skolemæssig Undersøgelse af den designerede Rektor og Undervisningsinspektøren for Gymnasieskolerne — deres Dom var sønderlemmende. Jeg lod Planen underkaste en bygningskyndig Undersøgelse — denne Dom var endnu mere sønderlemmende. Der var regnet med Tag af Pap, der var ingen Udgifter beregnet til de nødvendige Installationer paa Gange og i Særklasser, og der var intet til Belysningslegemer. Byggeudvalget, hvori ogsaa Gentofte Kommunes Skoledirektør og Skoleudvalgets Formand sad, erklærede Opførelsen af en Bygning efter den foreliggende Plan for uforsvarlig. Jeg rettede atter en Henvendelse til Gentofte Kommunalbestyrelse, men den stod paa sin Ret — som Shylock krævede den sit Pund Kød, og naturligvis var Højrepressen ude med Angreb paa den magtsyge Undervisningsminister, der ikke vilde staa ved Ministeriets Aftale. Men jeg kunde umulig gaa med til at paabegynde Opførelsen af en Skole, om hvilken det, baade da der var blevet forhandlet med Kommunen derom, og da det blev forelagt Finansudvalget, havde været Forudsætningen, at Staten ingen Anlægsudgifter skulde have, og som jeg nu kunde være vis paa i første Omgang vilde volde over hundrede Tusinde Kroner ekstraordinære Udgifter og i de kommende Aar endnu mere. Jeg erklærede da overfor Gentofte Kommune, at Ministeriet vilde bygge Skolen, saa snart det blev muligt at bygge en Skole for 250 000 Kr. — Jeg